

“Jézus Krisztus tegnap ma és mindörökké ugyanaz.”

(Zsid. 13:8)

KÖRLEVÉL

Április 2012

Jubileumi-kiadás

Szeretett testvérek és testvérnők az ÚR Jézus Krisztusban,

teljes szívből köszöntelek mindnyájatokat a mi URUNK Jézus Krisztus drága nevében, az Efézusi levél 3: 3-4-es Igeversekkel, amelyet úgy magamra mint az ezidő hívőire vonatkoztatok

„tudniillik, hogy kinyilatkoztatás által ismertette meg velem a titkot, ahogy előbb röviden már megírtam. Ha elolvassátok, felismerhetitek belőle, a Krisztus titkával kapcsolatos bizalmasságomat.”

Pál apostol minden alkalmat kihasználta arra, hogy a néki kinyilatkoztatott prédikálja, még akkor is, ha kora reggeltől késő estig tartott (Ap.Csel.28:23). Írásban ellenben rövidre fogta magát. Egy alkalommal éjfélig tanított, azután következett a kenyér megtörés és azután tovább folytatta napfelkeltéig (Ap.Csel.20:7-12). Branham testvér is hosszú prédikációkat tartott, amelyek, Istennek legyen hála, hangszalagokra lettek rögzítve. Az ő hazamenetele után, éspedig az én indítványozásomra, Jeffersonville-ben a Roy Borders vezetése alatt lettek kinyomtatva. Ezekben meg lett ismertetve velünk Istennek teljes üdvhatározata. Pál apostollal együtt tanúbizonyságot tehetek én is, hogy kinyilatkoztatás által otthonos vagyok Jézus Krisztus titkával. Isten segítségével több mint egy fél évszázada annak, hogy éjjel és nappal az ÚR szolgálatában állok; ez idő alatt utaztam, prédikáltam és írtam.

Amit Isten egy szolgájának kinyilatkoztat, az egyértelműen kötelező erejű Jézus Krisztus valamennyi szolgáinak, és az egész gyülekezetnek. Pál apostol utalással volt a Jézus Krisztus titkára úgy, *ahogyan most kijelentette azt az Ő szent apostolainak és prófétáinak a Szellem által* (5. és 6.v). János apostol volt az aki a Patmosz szigetén, a Jézus Krisztus kinyilatkoztatásában részesült, éspedig Istennek valamennyi szolgáira vonatkozóan (Jel.1:1-3). Ama napok, amelyeket 1980-ban a Patmosz szigetén töltöttem, imádkozással és a Jelenések könyve 22 fejezetének az olvasásával, nagy áldásomra szolgáltak.

Kezdetről fogva

Az ÚR Isten kezdetről fogva változatosan és sokféleképpen kinyilatkoztatta magát az Öveinek: már az Éden-kertben felkereste Ádámot és Évát a hűvös alkonyat ide-

jén és közösségben volt velük (1.Móz.3). Énókról az van beszámolva, hogy Istennel járt és Isten tetszését eltulajdonította úgy, hogy elragadtatott (1.Móz.5:24; Zsid.11:5). Nóéről, az özönvíz utáni Szövetségkötésről, a szívárványról mint a Szövetségkötés jeléről (1.Móz.9) és Ábrahámról - akinek ígéretben adta Isten – azt olvassuk, hogy mindazon népeket megáldja, akiknek a hitük olyan, mint az Ábrahámé volt. Ővele megkötötte Isten a körülmetélési Szövetséget (1.Móz.17:13). Az Ó-Testamentum összes prófétái és Istennek valamennyi emberei, személyesen ismerték az ÚR Istent és követték az Ő utasításait. Az egész Biblia beszámolást tesz Isten személyes kinyilatkoztatásairól, legyen az úgy mint Alkotó, Király vagy Szabadító stb. Az Új-Testamentumban pedig lelepleződik előttünk Isten személyes kinyilatkoztatása a Megváltónkban, az Ő isteni üdvhatározatával kapcsolatos valamennyi feladati területeivel, mint Isten Báránya, mint Közbenjáró, mint Szószóló stb.; aki által be lettünk állítva az Istennel való Fiúsági viszonyba (Gal.4:4-7).

Ennek a kifejtésnek alapvető célja, felmutatni, hogy az ÚR kinyilatkoztatta magát napjainkban a Branham testvér szolgálata által, éppen úgy mint az Ó-Testamentumban is. De hiszen ugyanazon természetfeletti tapasztalatok- ill. élményekben lett része mint Ábrahámnak, Mózesnek és a többi prófétáknak is. Gyakran utalt Branham testvér »az ÚR angyalára«, amint valamennyiszer a fény kíséretében leereszkedett, összeköttetéssel a betegekért való imádkozással. Ismételten beszélt »a Szövetség angyaláról« is, összeköttetéssel az ÚR megjelenésével, a természetfölötti tüzfelhőben. Ilyenkor kihangsúlyozta, hogy ez ugyanaz » az ÚR angyala«, mint aki az Izrael népét is kísérte a felhő- és tűzszlop oltalma alatt.

Ábrahámnak » az ÚR angyala« ként nyilatkoztatta ki magát Isten, amikor kész volt feláldozni az ő ígérete által nyert fiát Izsákot: „*De kiáltott neki az ÚR angyala a mennyből: »Ábrahám, Ábrahám!« Ő pedig így felelt: »Itt vagyok! / Ímhol vagyok én!« ...*” (1.Móz.22:11-18).

A Mózes napjaiban egy üdvtörténeti eseményről volt szó: éspedig Izrael népének összegyűjtéséről és kivezetéséről, úgy amint Ábrahámnak ígéretbe adta Isten (1.Móz.15:139). „*Ott megjelent neki »az ÚR angyala« tűz lángjában egy csipkebokor közepéből. ... Amikor az ÚR látta, hogy (Mózes) odamegy megnézni, kiáltott neki Isten a csipkebokor közepéből, és ezt mondta: »Mózes! Mózes!«*” (2.Móz.3:2és4). Itt három megnevezéssel van dolgunk, tudniillik „ az ÚR angyala” , „az ÚR” és „Isten”; az utóbbi kettő vonatkozással az Egyre, aki a következőkben így mutatja be magát: „*»Én vagyok atyádnak Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene.« Ekkor elrejtette Mózes az arcát; mert félt rátekinteni az Istenre*” (6.v).

A tűz lángjában, mint egy angyal alakjában mutatkozik meg, mint ÚR látja amint Mózes az égő csipkebokorhoz közeledik, és mint Isten beszélt vele. Mégis csak EGY volt, mert csak egy egyetlen Isten létezik. AZ EGYEDÜLI EGY Isten kinyilatkoztatta magát a mi üdvösségünkért, az Újszövetségben mint mennyei Atya, a földön a Fiúban és a gyülekezetben a Szent Szellem által.

Amikor Mózes szerette volna tudni, hogy mi a neve annak, aki küldi őt: „*De Mózes azt felelte Istennek: »Ha majd elmegyek Izráel fiaihoz, és azt mondom nekik: »a ti atyáitok Istene küldött engem hozzátok, és ők megkérdezik tőlem, >hogymi a neve?«, akkor mit feleljek nekik?«*Ekkor azt felelte Isten Mózesnek: *»Vagyok, AKI VAGYOK.«* Majd azt mondta tovább: *»Így szólj az Izráel fiaihoz: A >VAGYOK< küldött engem hozzátok!«* Ezt is mondta Isten Mózesnek: *»Így szólj Izráel fiaihoz: »Az ÚR, atyáitok Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene küldött engem hozzátok.< Ez az ÉN nevem mindörökké, és így szólítsatok /nevezetek meg engem nemzedékről nemzedékre!«* (2.Móz.3:13-15).

Amikor az Örökkévaló kinyilatkoztatja magát, mindig a VAGYOK-ként jelenvaló. A VAGYOK az ÚR, a mennynek és földnek alkotója. A Tíz Parancsolat kihirdetésekor, ezt olvassuk: „*Ezután elmondta Isten mindezeket az Igéket, miközben így szólt: »ÉN VAGYOK AZ ÚR, a te Istened ...«*” Az Ézsaiás 44:6 -ban kijelenti: „*Ezt mondja az ÚR, Izráel királya és megváltója, a Seregek ÚRA: »ÉN VAGYOK az Első és az Utolsó, rajtam kívül nincs Isten.«*” Egészen a Biblia legutolsó könyvéig, a Jelenések könyvéig, úgy mutatja be az ÚR magát mint a VAGYOK: „*»ÉN VAGYOK, az Alfa és az Omega«* így szól az ÚR Isten, aki van, és aki volt, és aki eljövendő: a Mindenható.” (1:8). „*ÉN VAGYOK az Alfa és az Omega, az első és az utolsó, a kezdet és a vég*” (22:13).

A számos »ÉN VAGYOK« -ból, amelyekben az ÚR kinyilatkoztatta magát úgy az Ó- mint az Újszövetségben, felismerhetjük, hogy Ő mindig ugyanaz. „*Jézus így felelt nekik: »Bizony, bizony mondom néktek: mielőtt Ábrahám lett volna: ÉN VAGYOK.«*” (Ján.8:58). Az Ószövetségből az ÚR/JAHVE/JEHOVA egy és ugyanaz mint az Újszövetségben az ÚR JÉZUS/JAHSHUA. „*Ezért tudotokra adom, hogy ...senki nem képes azt mondani, hogy »Jézus az ÚR!«, csakis a Szent Szellem által.*” (1.Kor.12:3).

A Jóel 3:5 (2:32) kijelenti: „*De megmenekül mindenki, aki segítségül hívja az ÚR/JAHVE/JEHOVA nevét,...*” Ugyanezen Igeverseket megtaláljuk még egyszer a Róma 10:13 -ban is, utalással az ÚR Jézusra, mert mindaz aki segítségül hívja az ÚR JÉZUS/JAHUA/JAHVE nevét, megmentetik.

Az összes csodatévő jelnek, amelyet véghezvitt Mózes a fáraó előtt, egyetlen egy céljuk volt: „*...Bocsásd el népemet, hogy szolgálhasson nekem!*” (2.Móz.7:26; 8:16; 9:1; 9:13; 10:3). Majd Istennek az Izráellel való szövetségkötésénél, »a Szövetség Angyala« volt az ÚR, mert a Szövetség parancsolatait adta az Ő népének.

„*Továbbá azt parancsolta az ÚR Mózesnek: »Írd le magadnak ezeket az Ige-rendeleteket! Mert ezeknek az Ige-rendeleteknek az alapján >kötöttem egy Szövetséget veled és Izráellel!«* Errefel ott maradt Mózes az Úrnál, negyven nap és negyven éjjel, anélkül, hogy kenyeret evett vagy vizet ivott volna; És felírta a táblákra a szövetség parancsolatait, a Tíz Parancsolatot” (2.Móz.34:27-28).

Mózes által kötelező és jogerős parancsolatokat adott Isten az összegyűjtött és kivezetett gyülekezetnek ezt mondva: „*Most azért, ha engedelmesen hallgattok utasításaimra, és megtartjátok szövetségemet, akkor ti lesztek az ÉN különös tulajdonom valamennyi nép közül; bár enyém az egész föld. >Papok királysága és szent népem-*

mé legyetek. Ezeket az Igét kell elmondanod Izráel fiainak.” (2.Móz.19:5-6). A kivonulás vezérlete, kizárólag Isten felelőségére történt, de azután engedelmesség kellett kövesse mindazok hitét, akik útra keltek és kivonultak, hogy megtartsák így a Szövetséget. Így lett az Izráel összegyűjtött és kivezetett gyülekezete, Isten király- és papságává.

Ez egyben az isteni cél beteljesítése is az Újtestamentumi megváltottak és elhivatottak gyülekezetében. „*Ti ellenben »választott nemzetség, királyi papság, szent népközösség, Isten tulajdonba vett népe« hogy hirdessétek nagy tetteit annak, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket*” (1.Pét.2:9). „... és királysággá és papokká tetted őket a mi Istenünknek, és királyokként uralkodni fognak a földön” (Jel.5:10).

Mint »Szövetség Angyala« látható alakban a természetfeletti felhőben vezette az Ő népét Izráelt. „*Az ÚR pedig előttük járt nappal felhőoszlopban, hogy vezesse őket az úton, éjjel pedig egy tűzoszlopban, hogy világítson nekik, és éjjel-nappal mehessenek. Nem távozott el a felhőoszlop nappal, sem a tűzoszlop éjjel a népmenet éléről*” (2.Móz.13:21-22). Így kísérte Ő maga az Ő népét Izráelt a negyven év folyamán.

A Nehemiás 9:12-13-ban ezt olvassuk: „*Felhőoszlopban vezetted őket nappal és tűzoszlopban éjjel, hogy megvilágítsd nekik az utat, amelyen vonulniuk kellett. Majd alászálltál a Sínai-hegyre, és beszéltél velük az égből. Adtál nekik helyes utasításokat, megbízható törvényeket, jó szabályrendeleteket és parancsolatokat.*” Isten az ÚR megmutathatja magát szemmel láthatóan a földön akkor is, ha egyidejűleg az Ő hangját az égből hallatja. Isten Szellem — Ő mindenütt jelenlévő.

A 2.Móz.40:34-38 –ban öt alkalommal van megemlítve a felhő: „*Amikor így befejezte Mózes a munkát, ekkor beborította a felhő a kijelentés sátorát, és az ÚR dicsősége betöltötte a hajlékot, úgy, hogy Mózes nem tudott bemenni a kijelentés sátorába, mert rajta nyugodott a felhő, és az ÚR dicsősége betöltötte a hajlékot. Valahányszor felszállt a felhő a hajlékról, útnak indultak Izráel fiai egész vándorlásuk ideje alatt; Ha pedig nem szállt fel a felhő, nem indultak el ők sem, addig a napig, amíg föl nem szállt. Mert nappal az ÚR felhője volt a hajlékon, éjjel pedig tűzfény töltötte be. Izráel egész háza látta ezt vándorlása egész idején*”

A templom felszentelésekor ismételten leereszkedett az ÚR a természetfeletti felhőben: „... úgyhogy a papok a felhő miatt nem tudtak odaállni, hogy szolgálatukat végezzék; mert az ÚR dicsősége betöltötte az ÚR templomát” (1.Kir.8:10-21).

Az Újszövetségben

Az Újszövetségben úgyszintén meg van említve a természetfeletti felhő, úgy az Úr Jézus megdicsőülésekor a hegyen is:

„Miközben még beszélt, fényes felhő árnyékolta be őket, és egy hang hallatszott a felhőből, amely ezt mondta: »Ez az Én szeretett Fiam, akiben gyönyörködésemet találtam: hallgassatok Őreá.«” (17:5).

Márk evangélista hasonlatosan bizonyítást tesz erről az eseményről: „De akkor felhő támadt, amely beárnyékolta őket, és egy hang hallatszott a felhőből: »Ez az én szeretett Fiam, Őreá hallgassatok!«” (9:7).

Az Ő mennybemeneteléről azt olvassuk az Apostolok Cselekedetei 1:9-11 –ben: „Eme szavak után, szemük láttára felemeltetett, és egy felhő felvette Őt és elvonta Őt a szemük elől ...”

A mi Megváltónk felhőben ment föl a mennybe, és az 1.Thess.4:17 alapján a megváltottak a föld minden tájáról felhőkön lesznek elragadtatva az ÚR fogadására a levegőbe.

Amikor Pál apostol átélte az ő megtérését és elhívását, hirtelen egy a menyből jövő vakító fény vette őt körül, miközben a következő Szavakat hallotta: „Saul, Saul, miért üldözöl te Engem?” Pál apostol azt kérdezte: „»Ki vagy Te, URAM?« Amaz pedig így válaszolt: »ÉN VAGYOK Jézus, akit te üldözöl!«” Ananiás pedig egy látomás nyomán hozzá lett vezetve és azt mondta neki: „»Atyámfia, Saul, az ÚR küldött engem, az a Jézus, aki megjelent neked az úton, amelyen jöttél; és azért küldött, hogy újra láss, és megtelj Szent Szellemmel.«” (Ap.Csel. 9:5+17b). „... Atyáink Istene elrendelt téged arra, hogy megismerd az Ő akaratát, meglásd az Igazat, és egy elhívást hallj az Ő ajkáról” (Ap.Csel.22:14). Az 1.Kor. 9:1 –ben a következő tanúvallomást adja: „Nem vagyok-e szabad? Nem vagyok-e apostol? Nem láttam-e Jézust, a mi URUNKAT? ...” A mennyei megjelenéssel egy az üdvtörténelemmel kapcsolatos, különös jelentőségű isteni megbízatás járt együtt.

Megtörtént napjainkban

A napjainkban is létezett egy Istentől alátámasztott és visszaigazolt küldetés, annak érdekében, hogy Isten gyermekeinek a szívét visszafordítsa az *apostoli atyák* hitéhez. Ez a Malakiás próféta könyvében adott ígéret beteljesedése (Mal.3:23-24/Mal.4:5-6), amit a mi URUNK a Máté 17:11 és a Márk 9:12 –ben megerősített: „*Illés valóban előbb jön el és újra helyreállít mindent.*” Erről van most jelenleg szó az ÚR gyülekezetében. Mint ahogy akkor vette Illés a 12 alapkövet, az Izrael 12 törzsének megfelelően, ezzel újjáépítette az ÚR oltárát, a népet felszólította a Kármel hegyére, kimunkálva ezzel újra a szívük visszafordítását (1.Kir.18:21-37), így az Isten embere napjainkban újból felállította a 12 apostolok tanítását (Ap.Csel.2:42), kieszközölve így a mi szíveink visszafordítását. A gyülekezet vissza kell legyen állítva az eredeti állapotába, még mielőtt Jézus Krisztus visszatér, mert így hangzik az ígéret: „*Őt azonban az égnek be kell fogadnia addig, amíg az isteni teljes üdvrend helyreállításának*

az ideje be nem következnek, amelyről az Isten öröktől fogva szóló szent prófétái szája által” (Ap.Csel.3:21). Ez szintén az ÍGY SZÓL AZ ÚR.

A reformáció ideje óta bekövetkezett egynéhány ébredés, miközben az Evangélium hirdetése lett a középpontba helyezve. A 20. század elején a Szent Szellem hatalmas kiáradására került sor, a Pünkösöd napjaihoz hasonlóan. Ennek eredményeként jöttek létre a különböző Pünkösdi gyülekezetek. Mindazonáltal egy valódi áttörés az öskereszténységhez még nem létezett. A második világháború után fellépett egy ember, akinek egy a Szentírásan alapuló apostoli és prófétai szolgálata volt. Ez William Branham volt, egy Istentől küldött ember, akin keresztül az üdvösséggel kapcsolatos leghatalmasabb ébredési- és gyógyulási szolgálat következett be Jézus Krisztus napjai és az apostolok napjai óta.

1946 május 7-én a következő átélése volt Branham testvérnek: Aznap este egy természetfölötti fény ragyogott az égből egyenesen be a szobába. Branham testvér látta, amint ebben a világosságban, leszáll Istennek egy hírnöke és egyenesen feléje tart. Rémülten felállt, és máris hallotta az első szavakat: „*Ne félj, én közvetlenül az Isten jelenlétéből lettem hozzád küldve.*” A látogató aztán elmagyarázott neki mindent részletesen, az ő szolgálatában bekövetkező eseményekre vonatkozva. Többek között a következők lettek Branham testvérnek mondva: „*Amint Mózesnek két jel adatott, úgy neked is két jel adatik.*” Az első jel abban állt, hogy miközben Branham testvér bal kezében a beteg személy jobb kezét tartotta, a szenvedések illetve az illető személyek betegségei, a Branham testvér bal kezén láthatóvá váltak — például a rák, a daganat stb. — és miközben bekövetkezett a gyógyulás láthatóan újra el is tűntek; a második jel pedig abban állt, hogy az illető személy életéből ki lett neki jelentve valami, amit abszolút nem tudhatott. Mindazoknak, akikről Branham testvérnek látomásban valami ki lett jelentve, minden továbbiak nélkül kimondhatta az ÚR nevében: „Isten ereje által az ÚR Jézus Krisztus nevében meggyógyultál.” Mózesnek azt mondta az ÚR: „*Ha tehát nem hisznek neked, és nem hallgatnak a szóra az első jelnél, majd hisznek a szónak a második jelnél.*” (2.Móz.4:8).

Az 1946 és 1965 évek között több százezren megtapasztalták és szemtanúi lettek annak, hogy a vakok visszanyerték szemük világát, a sánták jártak, a süketek visszanyerték hallásukat, mindenek előtt pedig a rákbetegek átérték gyógyulásukat. Ez pedig azért történt, mert az Isten angyala, a Branham testvér elhívásakor azt mondta: „*Amennyiben eléred, hogy az emberek hisznek neked, semmi nem tud ellenállni imádságod előtt, még a rák sem.*”

Isten Fia, »ama Próféta« volt, ami az Ő szolgálatát illeti, aki az 5.Móz.18:18-ban lett megígérve, úgy amint az Ap.Csel.3:22-23-ban igazolva is van: „*Maga Mózes mondta: »Egy Prófétát támaszt nektek testvéreitek közül az ÚR, a ti Istenetek, olyat, mint én: őt hallgassátok mindenben, amit csak mondani fog nektek. És minden lélek, aki nem hallgat erre a Prófétára, írtassék ki a nép közül!«*” Ő látomásokban látta, a bekövetkezendőket, kimondta, és megtörtént, függetlenül attól, hogy az érintett személy vak, béna vagy belpoklos volt stb.

Ugyanaz a szolgálat megismétlődött a mi korunkban: Branham testvérnek víziókban lett megmutatva, hogy mi fog megtörténni, ő kimondta ezt, és ez megtörtént. Emiatt ismételten utalással volt Isten embere a János 5:19 –re és az ő szolgálatára vonatkozva. „*Megszólalt tehát Jézus, és ezeket mondta nekik: »Bizony, bizony, mondom néktek: a Fiú önmagától semmit sem tehet, csak ha látja, hogymit tesz az Atya; mert amit ő tesz, azt teszi a Fiú is, hozzá hasonló módon.*”

Branham testvér gyakran megemlítette az összehasonlítást, az ő szolgálatára vonatkozva, az az 1.Móz.18-at, ahol az ÚR két angyal kíséretében meglátogatta Ábrahámot és ígéretet adott Izsák születésére. Sára, aki a sátorban volt, és hallgatta a beszélgetést, nevetett ő magában. Az ÚR Ábrahámra nézett és megkérdezte: „*Miért nevetett Sára?*” Hasonlóképpen utalással volt Branham testvér a János 1. is, amikor András az ÚRhoz hozta az ő testvérét, aki akkor azt mondta neki: „*A te neved Simon, apád neve János.*” Nátánáelhez intézve beszédét így szól: „*Még mielőtt Fülöp idehívott volna, láttam, hogy a fügefá alatt voltál.*”

Az asszony a kútnál, akinek addigi életmódját feltárta, tudta: „*Amikor eljön a Messiás, aki az úgynevezett Krisztus, és amikor eljön kijelent nekünk mindent!*” És a Messiás megerősítette azt, miközben így szól: „*Én vagyok az, aki veled beszélek!*” Ez a prófétikus ajándék, dolgokat látomásokban látni, valamint azokat feltárva látni, egyesek számára a legnagyobb áldás volt, míg másoknak, különösen az írástudóknak és a farizeusoknak, akik megbotránkoztak és bűncselekményt láttak benne és az URAT Belzebubnak nevezték.

Az idézett szolgálat lezajlott napjainkban, ebben a prófétikus *időszakaszban*, amelyben az Ember Fia *kinyilatkoztatta* magát (Luk.17:26-30). Az *Ő eljövételére* továbbra is várunk (Luk.17:34-37). Az *Ő visszajövetele hirtelen* történik meg, egy napon, egy óra alatt. Akkor ketten fekszenek egy ágyban, vagy ketten lesznek a mezőn; az egyik felvételik, a másik visszamarad. Ez megtörténik *egy pillanat alatt* (1.Kor.15:51-58), amint maga az ÚR kifejtette, összehasonlítást adva a villámmal, amely Keleten támad és ellátszik Nyugatig (Máté 24:27; Luk.17:24). Még pontosabban nem tudta volna kimondani. És mi ezt elhisszük, úgy, ahogy ez meg van írva. Ámen.

Isteni visszaigazolás

Ahol csak jelen van az ÚR, ott rendkívüli történik. Isten Szelleme munkálkodik a kegyelem teljes időtartama alatt: az emberek megmentésben, felszabadulásban, meggyógyulásban és áldásban részesülnek. Mindezek ezerszeresen megtörténtek a Branham testvér szolgálatára által. A mi URUNK következő Szavai szó szerint beteljesültek: „*Bizony, bizony, mondom néktek: aki hisz énbennem, azokat a cselekedeteket, amelyeket én teszek, szintén megteszi, sőt ezeknél nagyobbakat is tesz. Mert Én az Atyához megyek.*” (Ján.14:12).

Ugyanaz az Isten, aki a Biblia napjaiban mint ÚR, mint Szövetség Angyala leplezte le magát, szemmel láthatóan megmutatkozott a mi időnkben is úgy a tűzoszlopban mint a természetfeletti felhőben is. Az ÚR megvalósította az Ő ígését: „*A világ nem lát Engem többé, de ti megláttok engem, mert Én veletek vagyok mindig, méghozzá a világ végezetéig.*” Igen, a mi URUNK még azt is lehetővé tette, hogy 1950 január 24 –én, Houstonban, Texasban, egy fotót készítsenek a Branham testvér feje fölött lévő fényoszloppal és későbbi 1963 február 28 –án a természetfeletti felhővel is.

Houstonban az isteni gyógyulásról tartott vita során, Mr. Ayers, egy katolikus és Mr. Kippermann egy zsidó fotóriporterek pillanatfelvételeket készítettek. Mindketten Branham testvér kritikussai közé tartoztak. A film előhívása közben kiderült, hogy az összes negatívok üresek voltak és csak egyetlen egy fénykép volt sikeres: éspedig a Branham testvér feje fölött látható fényfelhővel. A negatívum Washingtonba lett vizsgálatra elküldve a Dr. George J.Lacy kérdéses dokumentumok hites szakértőjéhez, a Gordon Lindsay kérésére, akivel én is személyesen megismerkedtem. A vizsgálat eredménye után 1950 január 29 –én kiállította a gyakran nyomtatott tanúsítványt. Az ő tanúvallomása: A természetfölötti

fény ott volt, különben nem tudta volna azt a kamera rögzíteni. Ezáltal Isten maga tett tanúságot, az Ő jelenlétéről és igazolta Ő szolgája szavát (És.44:26a).

Ugyanez érvényes a természetfölötti felhőre is, amely 1963 február 28 –án függőlegesen megállt Flagstaff, Arizona fölött. Úgy, amint Branham testvér már azelőtt egy látomásban látta, az adott időben a Sunset hegységben tartózkodott és úgy történt, amint meg lett mutatva neki. Erről a látomásáról 1962 decemberén beszélt velem miközben arra kért, hogy prédikáljak ő helyette – mivel 1963 januárjában Tucsonba, Arizonába költözik - Los Angelesben a „Teljes Evangélium Üzletemberei” találkozóján, amelyet Demos Shakarian rendezett a Cliftonon’s Cafeteriában.

A fényfelhő megjelent a tiszta-kék égen és még 28 perccel a napnyugta után is világosan látható volt. Ez pontosan ott történt, ahol Branham testvér tartózkodott és utasítást kapott a hét pecsét megnyitására: Hét hatalmas mennydörgés hallatszott és az egész térség mint egy földrengéstől meg lett rendítve, úgy hogy sziklák gördültek le a hegyről. A legurult sziklákat saját szememmel láttam, 1968 decemberében, egy utazásom nyomán Tucsonból a Sunset hegyvidékbe.

Az újságok tudósításai szerint, több mint 80 fénykép lett eme rendkívüli felhőről különböző helyszínről készítve. Még a híres Science Magazine is kifüggesztett a fedőlapra egy

fényképet eme tüneményes jelenségről az 1963 április 19 -i kiadásában, ezzel kapcsolatosan pedig, a 292, 293 és 294 –es oldalakon, közhírré tett egy cikket Dr. James Mc Donald –tól a Tucsoni Egyetemről. A Life magazin is közhírré tett egy cikket és több fényképet, az 1963 május 17 –i kiadásban. A Branham testvér nyilatkozata szerint, a felhőben hét angyal állt egy piramis formában. Ezen konstellációból a hetedik hozzá szólt.

Hivatkozással erre az eseményre a következőket mondta Branham testvér: „*A hegy mérföldes körzetben megrendült. Hét angyal áll ott, az egyiknek közülük ezüst kard volt a kezében. A felszólítás így hangzott: »Térj haza a hét pecsét megnyitásához.« Ezek elő lettek terjesztve — az igazi titkát a házasság és a válással kapcsolatosan, a kigyó magva és mind a többi dolgokról, amelyekről annyi zűrzavar létezett. Ez az ÍGY SZÓL AZ ÚR.*” (A húsvéti pecsét, 1965 április 10).

„*Felemelt kézzel álltam ott és imádkoztam; közben egy kard érkezett a kezembe. De hiszen ismert előttem. Ott álltam és vizsgálóan ránéztem; ez olyan természetes volt, mint most a kezem. Nem tudtam, mit jelentsen ez. Át lett adva nekem, miközben egy hang a következőket mondta: »Ez a Király kardja.« Később, amikor az Úr angyala kinyilatkoztatta, ez az Ige volt a kezemben. Közvetlenül azután, megjelentek az Úr angyalai és közölték velem a hét pecsétet; nekem vissza kellett térnem ide Jeffersonville –ban, hogy a hét pecsétről prédikáljak.*” (A harsonák ünnepe, 1964 július 19).

Még egyszer hangsúlyozni kell a következőket: Branham testvérnél egy rendkívüli felelősséggel bíró isteni elhivatásról és küldetésről van szó, mint a Mózes esetében is. Az ő prófétikus szolgálatát a prófétikus Igébe kell beilleszteni. Pál apostolhoz hasonlóan, ő foglaltos volt Isten teljes tanácshatározatának a közhírré tételével, minden titokzatosság le lett leplezve előtte, amelyeket kihirdetett: elkezdve a bűnesettől az Éden kertben, egész az idő örökkévalóságba való torkollásába.

A Bibliában hívőknek nincs nehézségük elhinni azt, hogy Zakariáshoz egy angyal jött és bejelentette Keresztelő János születését, vagy azzal, ami ugyanabban a fejezetben írva van, hogy Gábiel angyal Máriához érkezett és bejelentette a Megváltó születését (Luk.1), vagy azzal sem, hogy az Úr angyala erős fénytől beborítva ama terem közepébe lépett, amelyben Péter ült a börtönben (Ap.Csel.12:7), vagy pedig azzal, hogy az Úr elküldte az Ő angyalát Jánoshoz a Patmosz szigetére, „...*hogy közölje szolgálóival mindazt, aminek hamarosan meg kell történnie*”, vagy még azzal sem, amiről a Dániel 8:15-19 –ben van bejelentve stb.

Avagy meg kellett-e Isten valakit kérdezzen, amikor elküldte Mózeset vagy egy más prófétát? Egyedül Ő maga dönt az Ő örök üdvhatározatához mérten, amelyet maga módján az idők folyamán beteljesít. Branham testvért is megajándékozta az Úr az élete folyamán egynéhány rendkívüli tapasztalattal, különösen hétéves korától. De hiszen a próféták az anyjuk méhétől fogva Istennek vannak szentelve (Jer.1:5). A Luk. 1:15 alapján, Keresztelő János már az anyja méhétől kezdve Szent Szellemmel volt telve. Pál apostol is arról tesz tanúbizonyságot, hogy az ő anyja méhétől kezdve ki lett választva (Gal.1:15).

A hetedik küldött bevezette az ő szolgálatával a Laodiceabeli-gyülekezet-korszakában a menyasszony korszakát. Boldogok azok, akik az Igazság Szellemétől vezetettek, az Igazság Beszédében meggyökereznek, úgy amint az Úr bejelentette az Öveinek: „*amikor azonban eljön Ő, az Igazság Szelleme, elvezet titeket a teljes Igazságra*” (Ján.16:13)! Áldott az, akinek nem az az álláspontja: „Lehet így is vagy amúgy is”, hanem mindig tudja és bizonyos abban, hogy annak megfelelően történik minden, amint Isten az Ő beszédében megmondott és ami örökké megmarad! Boldog az, aki be tudja illeszteni a Bibliába, azt amit Branham testvér mondott! Értelmetlen az idézeteket az ő kontextusukból kiragadni, majd azt állítani: „A próféta azt mondta ...! A próféta így mondta ...! A prófétikus Ige nem engedélyez semmilyen magán-értelmezést (2.Pét.1:20). Minden egyes magán-értelmezés egy hazugság, és János apostol kihangsúlyozza: „... *hogy semmiféle hazugság sem származhat az Igazságból*” (1.Ján.2:20). Kétségbevonhatatlan tény marad: Ahol az isteni kinyilatkoztatás jelen van, nincs több magán-értelmezés, és ahol még fennáll a magán-értelmezés, ott nincs kinyilatkoztatás. Jézus Krisztus igazi ekléziájában minden biblikus kell legyen, ami azt jelenti, minden dolog abszolút egyetértésben kell legyen úgy az Ó- mint az Újtestamentummal.

Ami a Branham testvér szolgálatához tartozott, minden beteljesült. Ami a menyasszony-gyülekezettel kapcsolatosan lett megígérve, minden bizonyos valósággá fog válni. Csak akkor teljesezhet be valami, ha létezik valamire egy ígéret a Szentírásban, mert ez esetben, valahány ígérete van Istennek, azokra Őbenne van »az Igen«; és ezért Őáltala következett be »az Amen« is, az Isten dicsőségére általunk.” (2.Kor.1:20). A Bárány menyasszonya nem vár egy olyan prófétára, aki négy hétig ún. sátoros összejöveteleket tart az Egyesült Államokban, arra sem várnak, hogy feltámadjanak a halottak Krisztusban és legalább 30 napig a földön járjanak. A Bárány menyasszonya mindennek a teljes mértékben való helyreállítását várja, a Szent Szellem végső működését és a mennyei Völegény eljövételét!

Az utolsó Ige-üzenet célja az, hogy előhírnöke legyen a Jézus Krisztus visszajövetele előtt, és ez most teljes erővel végbemegy. Isten befejező hatalmas működése által, világszerte visszaigazolódik a kiválasztottak között a kinyilatkoztatott Ige. Ennek megkoronázó záródíszé a mi URUNK visszajövetele és az elragadtatás lesz. „*Azt pedig az Úr Igéjének az alapján mondjuk nektek: hogy mi, akik élünk, és megmaradunk az Ő eljöveteleig, nem fogjuk megelőzni az elhunytakat. Mert mihelyt elhangzik az Ő riadó hangja, mihelyt hallatszani fog a főangyal szava és az Isten harsonája megszólal, maga az Úr fog alászállani a mennyből, és először feltámadnak a Krisztusban elhunytak; azután mi, akik élünk, és megmaradunk, velük együtt elragadtatunk felhőkön az Úr fogadására a levegőbe, és így mindenkor egyesítve leszünk az Úrral.*” (1.Thess.4:15-17). Az elragadtatás nem egy magán kinyilatkoztatás; jöllehet titokban fog megtörténni, mégis továbbra is minden idők legnagyobb valósága: Isten fiainak a megnyilvánulása, a mi fizikai átalakulásunk és a felvételés a Bárány menyegzői vacsorájára.

A Szövetség angyala

Hadd legyen még egyszer, remélhetőleg utoljára, megvilágítva a Jelenések 10 –ik fejezetéből ez a téma. Az ÚR Jézus első eljövetelekor, egy prófétát küldött Isten az Ő népének – a zsidóknak, az Ő útkészítőjeként, úgy amint megígérte a Malakiás 3:1 –ben (Máté 11:7-15; Márk 1:1-4). Ez általánosan ismert. Ugyanazon vers Mal.3:1 második része, utalással van, az Ő eljövetelére Izráel népéhez, itt kimondottan »a Szövetség Angyaláról« áll írva, aki ezt követően eljön az Ő templomába: „... és váratlanul eljön templomába az ÚR, aki után vágyódtok és a Szövetség Angyala, aki után vágyódtok, kétségtelenül eljön – ezt mondja a Seregek URÁ.” Ez minden bizonnyal, az ÍGY SZÓL AZ ÚR! Itt nem Jézus Krisztus visszajöveteléről van szó mint Völegény, nem is a menyasszony elragadtatásáról sem a menyegzői vacsoráról. Ez az eljövétel beleesik már »az ÚR napjába«. Ezt alátámasztja a Szentírás, miközben ezt mondja: „*De ki bírja majd ki eljövetele napját, és ki állhat meg, amikor megjelenik? Mert olyan lesz az, mint az ötvösök tüze, és mint a ruhatisztítók lúgja; Ahogyan leül az ötvös, és megtisztítja az ezüstöt, úgy tisztítja meg az ÚR Lévi fiait. Fényessé teszi őket, mint az aranyat és az ezüstöt. Akkor majd igaz áldozatokat visznek az Úrnak. És olyan kedves lesz az Úrnak Júda és Jeruzsálem áldozata, mint az ősrégi napokban, a hajdani években.*” (Mal.3:2-4).

Ebben az Igeszakaszban pontos beszámolást kapunk afelől, hogy mi fog történni, amikor az ÚR Szövetség angyalaként fog megjelenni az Ő népének, Izráelnek. Az adott időpontban megtisztítja a Lévi fiait és Jeruzsálemben Júda minden áldozata kellemes lesz Őelőtte. Amely rámutat az Ige szószerinti beteljesedésére. Az utolsó írott levél-üzenet után a Jelenések 3 –ból, a hívőkhöz intézett komoly és jelentős intelem után: „*Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Szellem a gyülekezeteknek!*” befejeződik az utolsó gyülekezeti korszak. Branham testvér ismételtelen kihangsúlyozta: „*A Jelenések 4.fejezetével együtt, felmegy a gyülekezet és majd visszatér a Jelenések 19. fejezetében.*” A továbbiakban már nem látja János az Emberfiát a hét arany gyertyatartók között járni, viszont látja az URAT a trónon ülni, körülvéve szivárvánnyal: „... és íme, egy trónus állt a mennyben, és a trónuson ült EGY valaki. Aki ott ült, hasonlónak látszott a jászpishoz és a karneolhoz; és a trónus körül szivárvány volt körös - körül, amely pedig a smaragdhoz látszott hasonlónak.” (Jel.4:2-3).

A Jelenések 10.fejezetében a Szövetség Angyalaként jön le az Úr, szivárványtól körös-körül véve: „*És láttam, hogy egy másik erős angyal száll az égből. Felhőbe volt burkolva; a feje fölött szivárvány, az arca olyan, mint a nap, a lába pedig mint a tűzszlopok.*” (Jel.10:1). Ezután a következők fognak lezajlani:

- I. Kezében tartja a nyitott könyvet, amely az 5.fejezetben még lepecsételve volt.
- II. Az egyik lábát a tengerre állítja, a másikat a száraz földre és hangos szóval kiált, mint az oroszlán üvöltésénél.

III. Miután úgy ordított, mint a Júda törzsből való oroszlán (1.Móz.49:9), a hét mennydörgés hallatja hangját.

Attól a perctől kezdve, amelytől mint a Szövetség Angyala megesküszik, három és fél év marad hátra a nagy nyomorúság végéig és a Királyi birodalom kezdetéig: „... *jobbját és balját az égre emelve megesküdött az örökké élőre: »Még egy időszak, meg két időszak és egy fél időszak múlva! Mert mihelyt véget ér a szent nép megrontójának a hatalma, akkor mindezek beteljesednek.«*” (Dán.12:7). Ez az ÍGY SZÓL AZ ÚR az Ő Igéjében.

Ez az eljövetele is, amikor úgy üvölt, mint egy ordító oroszlán, legalább háromszor meg van világítva az Írásban. Az első a Jer.25:30-36 –ban van: „*Ordít az ÚR a magasból és harsogtatja az Ő hangját az Ő szent hajlékából! Harsányan rákiált legelőjére, az ország minden lakójára; szőlőtaposók módján kiált, zúgása eljut a föld végéig. Mert ítéletet tart az ÚR a népek fölött; Elintézésre kerül az Ő ügye az egész emberiséggel, a bűnösöket kardélre hányja –* ÍGY SZÓL AZ ÚR.” (lásd az Ezs.63:1-6 és Jel.14:14-20 –at is).

A második a Hóseás 11:10: „*Az URAT fogják követni, aki oroszlánként ordít majd, igen Ő ordítani fog és Izráel fiai remegve elősietnek a tenger felől ...*”

A harmadik pedig a Jóel 4:15-16: „*A nap és a hold elsötétül, a csillagok elvesztik fényüket. Felharsan az ÚR ordító hangja a Sionról, mennydörög Jeruzsálemből, megrendül az ég és a föld. De népét megoltalmazza az ÚR, és Izráel fiainak erőssége lesz.*”

1963 március 17 –én Branham testvér hangosan felolvasta a Jelenések 10. fejezetéből, majd a következőket mondta összhangban a fent említett Igerészekkel: „*Ha figyelembe vettétek: ez Krisztus. Az Ótestamentumban »a Szövetség Angyalának« lett megnevezve. Mármost közvetlenül a zsidókhoz jön, mert a gyülekezet tökéletességre jutott.*” Ez határozottan így van. Nemcsak, hogy tökéletességre jutott, hanem elragadtatott.

Itt a Szövetség hatalmas angyalaként látjuk az Urat, aki egy felhőbe van burkolva. Ez ugyanaz a felhő, amely Izráel népét a pusztai vándorlásuk idején kísért — ugyanaz az ÚR, ugyanaz a Szövetség Angyala. A feje fölött lévő szivárvány, az Izráel népével kapcsolatos Szövetségekötésről tanúskodik. Igen, a Sion hegyéről ordít, Jeruzsálemből. ÍGY SZÓL AZ ÚR az Ő Igéjében. Minden egyéb tetszőleges és önkényes értelmezés (2.Pét.1:20). Aki nem hiszi az Ige Igazságát, el van kárhoztatva arra, a hazugságot elhinni. Csak aki valóban tiszteletben tartja Isten beszédét, csak ahhoz tud az ÚR szólni; csak aki a helyes bibliai összefüggésben osztályozza be azt, amit Branham testvér mondott, mondhatja magáról, hogy úgy hisz amint a Szentírás mondja. Ámen. Csak ez esetben vagyunk Ige-menyasszonyok. A mennydörgéssel kapcsolatos tanítások mind bibliaellenesek, mivel nem lehet ezeket a Bibliában megtalálni, nincs tanúságtétel adva róluk. Jaj annak, aki a Szentírás önmagában lezárt és egész tanúvallomásához, valamit is hozzáfűz (Jel.22)!

A Malakiás 3:1b-5 –nek megfelelően, abban az időben jön el az ÚR az Ő templomába. Ez az a pillanat, amikor az Antikrisztus az ő önteltségében bemegy az Isten templomába, mint »a veszedelemnek fia«, mint »Jézus Krisztus ellenfele«, aki mindenek fölé felmagasztalja magát. Ekkor megveri őt az ÚR, az Ő szájának a leheletével (2.Thes.2).

Az Ezékiel 40-47 –es fejezetekben, megtalálható a templom valamint a folyó leírása, amely a templomból ered, és az En Gedi felé egészen a Holt-tengerig folyik. „Azután visszavitt engem a templom bejáratához. Ott víz fakadt a templom küszöbe alól kelet felé, ...” A Zakariás 14:20-21 –ben ez áll, hogy akkor még az edények is megszenteltek lesznek az ÚR templomában. Az Ézsaiás 66:6 –ban azt olvassuk: „Halld! Zúgás hangzik a városból, halld, hangzik a templomból! Halld! Az ÚR hangja, aki megfizet ellenségeinek érdemük szerint!”

A Jelenések 11 –ben ábrázolja a két tanú szolgálatát. Azonnal az 1 versben az áll: „...Kelj fel, és mérd meg az Isten templomát, az oltárt és az ott imádkozókat.” Az itt említett időszakban újjáépült kell legyen a Kr.u.70. lerombolt templom. A siratófálnál imádkozó zsidók mindig e kéréssel fejezik be könyörgésüket: „Elohim Adonai, enged meg, hogy felépüljön a templom, és hogy megérkezzen a Messiás.” Azonnal a 2.versben írva áll, hogy abban az időben „a szent város” – amely mindig Jeruzsálem – 42 hónapig, vagyis három és fél évig a pogányoktól lesz taposva.

A két tanúról pedig az áll a Jelenések 11:3 –ban, hogy 1260 napig prófétálnak, ami szintén három és fél évet tesz ki. Különbözik, hogy senki se jusson arra a következtetésre, hogy ugyanarról a három és fél éves időszakról van szó, a határidők egyszer 1260 nappal lettek kifejezve a két próféta szolgálatára, másrészt pedig a 42 hónappal, amely alatt szét lesz a város taposva. Az első három és fél évben, a két próféta végzi szolgálatát. A második három és fél év a nagy nyomorúság idejére utal, amely során lezajlik a visszamaradott hívők üldözése, de különös módon a zsidóké: „... adatott neki hatalom a további cselekvésre negyvenkét hónapon át” (Jel.13:5). Eme három és fél éves nagy nyomorúság után Izráel számára, kikiáltatik a Királyi uralom. Ez EZT MONDJA AZ ÚR az Ő Igéjében: „... Hatalmába kerülnek a szentek egy időszakra, meg két időszakra és egy fél időszakra. De akkor majd összeül a törvényszék, és elveszik hatalmát ... Azután a Felséges szent népének lesz odaítélve, az ég alatt minden ország királyi uralma, hatalma és nagysága. Ez a királyi uralom örök uralom lesz, neki szolgál majd, és neki engedelmeskedik minden hatalom” (Dán.7:25-27).

A Jelenések 10:7–ben azzal a bejelentéssel találkozunk, hogy a hetedik trombitáló angyallal együtt, amikor megfújja az ő sófárát, befejeződik az Isten titokzatossága, úgy amint ezt megbízhatóan feltárta az Ő szolgáinak, a prófétáknak (Ámos 3:7). Az 1.Tim.3:16 alapján Krisztus, a Messiás, a Megváltó Istennek kinyilatkoztatott titokzatossága. A zsidók annak idején nem ismerték fel Őt, de akkor fel fognak Őre á nézni, akit átdöfték (Zak.12:9-14). A Jelenések 11:15 –ben találkozunk a beteljesedéssel: „A világ felett a királyi uralom a mi Urunké és az Ő Felkentjéé lett, és Ő Királyként

fog uralkodni örökkön-örökké.” Ez nem lehet „így vagy éppen amúgy” – Isten Igéje mindig és minden témával kapcsolatosan „Igen és Ámen”.

„Rádásul egy Béke-szövetséget is akarok kötni velük, hogy békében éljenek. egy örök Szövetség álljon fenn velük; Letelepítem és megsokasítom őket, szentélyemet pedig közéjük helyezem örökre. Hajlékom náluk lesz, Istenük akarok lenni, ők pedig népem lesznek. Akkor megtudják a pogány népek is, hogy én vagyok az Úr, aki megszentelem Izráelt, amikor szentélyem köztük lesz örökre.” (Ezékiel 37:26-28). És ahogy a Szentírás számos helyen nyilvánítja, úgy lesz.

Hadd mondjuk el ismételten: az első négy pecsét az Antikrisztus hatalmára utal az ő négy fejlődési szakaszában (Jel.6:1-8) párhuzamosan a gyülekezeti korszakokkal (Jel 2 és 3). Az ötödik pecsét felmutatja a zsidó mártírokat – beleértve azokat is, akik a holokausztban veszítették életüket – az égőáldozati oltár alatt, és azt jövendöli, hogy az ő vérük megbosszultatik és hogy a megmaradt szolgatársaik és testvéreik hasonló sorsra jutnak (Jel.6:9-11).

A hatodik pecséttel együtt, látjuk a bevezetést az Úr napjába: egy erős földrengés-re kerül sor, a nap elsötétül, és a hold vérré válik, a csillagok lehullnak az égről, és az Ige valójában kimondja: *„Mert eljött az ő harag-ítéletük nagy napja, és ki állhat meg?”* (Jel.6:12-17). Immár mindenki rájön, hogy ettől a ponttól olyan események leírására kerül sor, amelyek **csak az elragadtatás utáni időben**, a hatodik és a hetedik pecsét ideje alatt fognak bekövetkezni. Ez magába foglalja az összes trombitai ítéleteket sőt még a hét harag-poharat is (Jel.16). Ezután már csak a nagy Babilonia fölötti ítélet maradt hátra, amely bíborba öltözöten mutatkozik (17 és 18.fejezetek).

A menyasszony gyülekezetéhez tartozóknak, hála Istennek nem kell amiatt aggódniuk, hogy mi történik ez idő alatt a földön. Minden be fog szó szoros értelmében teljesülni, ahogy meg van írva, fejezetről fejezetre, és versről versre. De hiszen a hetedik pecsét (Jel.8:1) minden bizonnyal nem csupán a csendről tanúskodik a mennyben. Közvetlenül a 2.versben tudatva van velünk az, ami majd akkor fog történni: János közvetlenül meglátta a hét angyalt, akik az Isten előtt állnak, akiknek hét trombita adatott. És nyomban megtudjuk, hogy minemű ítéleti csapások érintik a földet, valamennyiszer megszólal a trombita. Ámen. A legutolsó szakaszra minden előre meg lett nagy részletességgel jövendölve, legyen az a 7. fejezet, a 8. fejezet, a 9. fejezet, a 10. fejezet, a 11. fejezet, vagy akár azután megírva. Mindezek betű szerint beteljesülnek.

Teljes őszinteséggel

A lehető legnagyobb tisztelettel elismerjük és hálával telt köszönetnyilvánítást mondunk mindazért, amit Isten a mi időnkben természetfeletti módon véghezvitt. Elvégre ezáltal akarta megmutatni nekünk az utat, akart visszavezetni bennünket a kezdethez, az eredeti fundamentumhoz, vissza az apostolok tanításaihoz, vissza Isten Szavának az egyetlen abszolútumához. Mert csak ez az egyetlen módja annak, hogy

átéljük a teljes egységet és az Ő kegyelméből a tökéletességre jutást.

A négy evangélistának az volt a legfontosabb, hogy mindent, ami a Máté 1 –től a János 21 –ig történt, a Szentírás alapján az őt megillető helyre legyenek besorolva: „*Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék, amit az ÚR Igéje mondott ...*” (Máté 1:22a). „*Ezek pedig azért történtek, hogy beteljesedjék az Írás ...*” (János 19:36a). Péter is ugyanezt tette még a Pünkösöd napja előtt: „*Mert a Zsoltárok könyvében írva áll ...*” (Ap.Csel.1), majd különösen a Szent Szellem kitöltése után: „*...hanem ez az ígéret amiről Jóel így prófétált ...*” (Ap.Csel.2). Az Ő feltámadása után, azt mondta a mi URUNK: „*Ezt jelentik az Én beszédeim, amit mondtam nektek, amikor még veletek voltam: be kell teljesednie mindannak, ami meg van írva rólam a Mózes törvényében, a Próféták könyvében és a Zsoltárookban*” (Luk.24:44). Valójában, és kizárólag csak az Írások beteljesedésével kapcsolatosan nyitotta meg az Őveinek az értelmét a Szentírás megismerésére (45.v).

Pál apostol hasonlóképpen ismételten a Szentírásra hivatkozott, sőt az ő szolgálatát az Ézsaiás 49:6 –hoz megfelelően, be tudta abban a pontos időpontba sorolni, amikor az üdvösség a zsidóktól a pogányokhoz lett tovább adva: „*Mert így parancsolta meg nekünk az ÚR: »Pogányok világosságává rendelvelek el téged, hogy üdvösségük légy a föld végső határáig.«*” (Ap.Csel.13:41-51). Ő megbízást kapott arra, „*hogy hirdesse az Isten üdvüzenetét (evangéliumát), amelyet prófétái által a szent iratokban előre megígért*”, a pogányoknak. (Róma 1:1-5). Hasonlóképpen a Branham testvér szolgálatát is be tudjuk sorolni a Szentírásba. A Biblia az egyedüli alapja az én Igehirdetésemnek is. Hivatkoznom kell a Máté 24:45-47 –re, mivel maga az ÚR szólított fel erre hallható hangos hangon. Hivatkoznom kell a 2.Tim.4:1-5 –re is, mert az ÚR hallható hangos hangon megparancsolta nekem. A jelenlegi szolgálatot is be kell a Szentírásba sorolni.

Nem elég őszintének lenni és Branham testvérré és az ő szolgálatára hivatkozni. A legjelentősebb dolog mindenekelőtt a leírott és kinyilatkoztatott Ige bibliai beosztása. Ehhez hozzátartozik például az is, hogy a március 1963 –i pecsétek kinyilatkoztatását, nem tesszük egyenlővé, azok beteljesedésével, nem beszélve a Jézus Krisztus visszajövetelével. A felhőben való megjelenés csak hivatkozás volt a pecsétek megnyitására! Branham testvér nyomatékosan kijelentette ezt. Jövőbeni események, úgy lettek kimondva, mintha azok már megtörténtek volna. Ám ez így van az összes bibliai próféciával. Ézsaiás az 53. fejezetben úgy látta a keresztre feszítést, mintha máris megtörtént volna, noha még 800 évvel a jövőben állt. János apostol mindent úgy látott abból, ami még hátra van, mintha azok már be következtek volna: látta a menyegzői vacsorát (19. fej); a 20. fejezetben látta az utolsó ítéletet a fehér trón előtt, majd a következő fejezetben még az új Jeruzsálemet is, amint leszállt a földre – és máig még fent van. Emellett már az új eget és az új földet is látta (21. fej).

Egyértelműen és világosan ki kell mondani, hogy mi még mindig a kegyelem idejében élünk. Az Új Szövetség vére még mindig a kegyelem középpontjában áll. Jézus Krisztus az Újszövetség Közbenjárója és továbbra is a mi Szószólónk marad,

amíg elkövetkezik az utolsó kihívás (Zsid.9:11-22 sm.). A Megváltó minden egyes korszakban követelést tett a megváltottakra. Ez az Ő követelése az Ő visszajövetelekor fejeződik be, az övéinek a testi átalakulásakor. „*De nem csak ez a világ, hanem még mi magunk is, akik a Szellem első zsengejét már a tulajdonunkban tudjuk, mi magunk is sóhajtozunk magunkban, várva a Fiúság nyilvánvalóságára, tudniillik testünk megváltására*” (Róma 8:23). A Jelenések 7 szerint a megszámlálhatatlanok sokasága még a nagy nyomorúság alatt *megmossák az ő ruhájukat, és megfehérik a Bárány vérében* (14.v). Boldog az aki úgy hisz, amint a Szentírás mondja, és minden emberi interpretációtól szabadra oldja magát!

A Branham testvér páratlan szolgálatát, már évekkel ezelőtt újra és újra megvilágítottuk a biblia szempontjából és százsázalékosan a Szentírás alapjára állítottuk. Ennélfogva világos, hogy ő volt a hét gyülekezeti korszak közül az utolsó küldött, akinek szolgálata során, fel lettek tárva a titokzatosságok, a bibliai tanrendszer, tulajdonképpen minden vissza lett állítva az ő eredeti állapotába, a kezdet szerint. Az is ismert dolog előttünk, hogy ő még többet várt, mint ami már megtörtént. Ki tudná ezt jobban, mint én aki az ő prédikációit 1958 óta Német nyelvre fordítom? Amikor Branham testvér 1963 –ban arra hivatkozott, hogy az ő hangszalagjait Németországban, több száz ember előtt fordítják és lejátsszák, nem utalhatott senki másra, mivel rajtam kívül nem létezett senki.

Az az érdekünk, hogy Branham testvér valamennyi kijelentéseit felemeljük és a Szentírás fölé mint abszolútumot állítsuk, mint ahogyan sokan teszik, sőt nagyon sok idézeteit annak érdekében alkalmazzák, hogy saját tanításait igazolják? Avagy nem az ismétlődik meg, amit Péter apostol már annakidején megírt, hogy azok, akik bizonytalanok az Igében, ma is minden nehezen érthető dolgot a saját megsemmisítésükre csúrik csavarják (2.Pét.3:14-18)? Elegendő idézetet lehet találni, amelyek teljes őszinteséggel vannak előadva — de sajnálatos módon, és ezzel Istennek mondjuk panaszunk, nem biblikusán besorolva. Igenis, valóban léteznek őszinték, de viszont őszintén fordítottan, akik Istennek szolgálatába akarnak állni, elhívás nélkül és ennélfogva az Ő akaratán kívül.

Az isteni elhívás és megbízás, amelyet a próféta a Sothman és Wood tanúk jelenlétében december 3. 1962 –ben megerősített, visszavonhatatlan. Az én saját szolgálatom, üdvtörténetileg közvetlenül össze van kapcsolódva a Branham testvér szolgálataival. Ami bizonyos elvárásokat illetnek, az ún. végső idő üzenet követői között, akik idézetekre hivatkoznak, még egyszer meg kell mondani: Amennyiben a Bibliában valamire nincs ígéret adva, akkor erre nincs teljesítés sem adva. Értelmezések hamis reményeket keltenek, és pontosan ezek azok, amire semmi szükségünk nincs, mivel csalódásba vezetnek. A Branham testvér szolgálata egyszer s mindenkorra befejeződött, mint ahogy a Mózesé is, az Ilyésé, a Keresztelő Jánosé és ahogy az összes többiek szolgálata bevégeződött. A szellemi táplálék viszont a Máté 24:45-47 szerint világszerte ki lesz osztva az összes szolgálak együttműködésével. Először azonban el kellett legyen tárolva, úgy amint Branham testvér többször is kijelentette. A magam részéről arról tanúskodhatok, hogy az Úr parancsára mindkét dolgot megtettem: elő-

szőr az eltárolást, majd ezután a kiosztást. A következő Ige-idézetre utalva, még soha ezelőtt nem lehetett volna kimondani: „*Bizony mondom néktek: hogy egész vagyona fölé állítja őt*” (47.v). „Ma teljesedett be ez az Írás.” Az utolsó Ige-üzenet közvetlenül a Máté 25 –höz kapcsolódik: „*Imé jön a Vőlegény, keljetez útra az Ő fogadására.*” A bölcs szűzek hallgatnak rá, megtisztítják lámpásaikat és megtöltik korsóikat. A balgák elkerülő utat választanak és elmulasztják így az előkészülődésüket. Aki visszautasítja a követő szolgálatot, fel kell tegye önmagának a kérdést, ha igazán megértette-e az előzőt. Mi történt volna, ha nem maga az Úr gondoskodott volna - éspedig évekkel azelőtt - arról, hogy a gyülekezet angyalának hazamenetele után, egyáltalán lehetővé váljék az Ige-üzenet a föld végső határáig való kiosztása?

A vég lesz megkoronázva

Nos, most közvetlenül a mi Urunk visszajövele előtt, a legfontosabb dolog az, hogy mindazok, akik Jézus Krisztus gyülekezetéhez tartoznak, ki legyenek vezetve minden szellemi rabszolgaságból és a zűrzavar netovábbjaiból, az ún. utolsó Ige-üzenet körein belül is, hogy valóban mint az Ő megszabadult népe szolgálhassák az Urat. Ez a biblia egyetlen összegyűjtési üzenete: Vissza a kezdethez! Vissza a Szentírás-hoz! Vissza ahhoz az Evangéliumhoz, amelyet Pál és a többi apostolok prédikáltak. Elvégre, minden másnemű Ige-hirdetés, a Galata 1:6-10 –nek megfelelően, átok alatt áll. Ezt az Ige-szakaszt mindenkinek el kell olvasni és komolyan venni, úgymint a 2.Kor.11:1-6. Pál apostol egy érintetlen menyasszonyt akart Jézus elé állítani. Ebben állt a Branham testvér törekvése is. Ezt szeretné Krisztus minden igaz szolgája. De ahogy a kigyó kezdettől fogva mindenkit elámított, akik nem maradtak állhatatosan az Igében, éppen így cselekszik az ellenség mind a mai napig is. A sátán minden esetben megmarad a témában, de sohasem az Igaszágban (János 8:44).

Az igazi kiválasztottakat, a menyasszony gyülekezetéhez tartozókat, viszont nem lehet megtéveszteni. Az Efézus 5:27 szerint, maga az Úr az, aki az Ő gyülekezetét dicsőséges és ragyogó szépségben, ránc és folt nélkül, fogja az Ő saját színe elé állítani. Nagyon fontos az Ígéretek, amelyeket az Úr a mi korszakunkban adott, elhinni és átélni. Branham testvér a következőket mondta: „*Miről is beszélt Ő a Malakiás 3:23 –ban? A visszaszolgáltatósról, mindenek helyreállításáról. Hogy visszavezette-tünk a pünkösdi eredeti hitéhez, vissza az emberek ugyanazon pünkösdi üzenetéhez, ugyanazon pünkösdi jelekhez, ugyanazzal a pünkösdi bizonyítékkal, ugyanahhoz az Istenhez, ugyanahhoz az erőhöz és ugyanahhoz a tanításhoz, valamint minden más egyébhez amit a pünkösdi magával hozott. De hiszen maga a tűzoszlop, amely földhöz vágta Pált, amikor a lefelé vezető úton volt, Damaszkusz felé, ugyanazon tűzoszlop van ma köztünk igazolásként. Ő ugyanazon dolgokat véghez viszi köztünk ma is mint azon a napon: Ő összegyűjt bennünket.*” (Egyesületi idő és jelei. 1963 augusztus 18).

Hol találhatik az elhívott gyülekezet most? Azt látjuk, hogy meddig vezette Mózes Izrael gyülekezetét, Isten közvetlen irányítása alatt. De aztán teljesítette a próféta a

küldetését. Érdeemes elolvasni a záró beszédek az 5.Móz.27 –től 34 –ig, amely magába foglal valamennyi témakört, különösen a tizenkét törzs áldását. Mózesnek meg kellett másznia a Nébó hegyét, hogy átnézhesen az Ígéret földjére, de a bemenetel meg volt számára tiltva. Ott magához vette az ÚR az Ő szolgáját, az egyik szakasz véget ért, a következő kezdetét vette. Józsué vezetése alatt, hordozták a papok a frigy-ládát, és a Jordánon, úgy mint annak előtte a Vörös-tengeren, száraz lábbal keltek át és vették be az Ígéret Földjét. A Józsué könyvének fejezetei is Isteni üdvtörténelemről tanúskodnak. Abban láthatjuk, hogy hogyan folytatódott: „*Továbbá ezt parancsolta Józsué a népnek: »Szenteljétek meg magatokat, mert holnap csodákat tesz köztetek az ÚR!« A papoknak pedig ezt az utasítást adta ki Józsué: »Vegyétek föl a Szövetség ládáját, és vonuljatok át a nép előtt!« Fölvették tehát a Szövetség ládáját, és átmentek a nép előtt.*” (Józsué 3:5-6). Semmi szükségünk nincs egy nyolcadik üzenetküldőtre, amire azonban szükségünk van, az a Szövetség Igéje, a Szentírás. Ámen.

Miután az ÚR maga elkísérte Izráel népét ez időpontig, megjelent Józsuének hadsereg parancsnokaként kivont karddal a kezében. Józsué az arcára esett előtte, hogy hódoljon neki és megkérdezte: „*Mit akar mondani szolgájának az én URAM? Az ÚR seregének a vezére ezt felelte Józsuének: »Oldd le sarudat a lábadról, mert szent az a hely, ahol állsz. Józsué pedig úgy tett.«*” (Józsué 5: 13-15).

Majd ezt egy különleges nap követett, Isten népének egy győzelmi napja. A nap megállott az ég közepén, és maga az ÚR seregének a vezére vezette a csatát és harcolt Izráel mellett. De vajon látjuk-e azt, hogy meddig lett vezetve a gyülekezet a Branham testvér szolgálata által? Avagy látjuk-e azt, hogyan folytatódott és folyamatosan folytatódik mind a mai napig?

Hadd járuljon ez a kifejtés is ahhoz, hogy mindazok akik a menyasszony gyülekezetéhez tartoznak, figyelemmel kövessék a mennyei Vőlegény hangját és személyesen beilleszkedjenek az Isten akaratába és az Ő üdvhatározatába. A tökéletes viszszaalkalmazásba, amit ígéretben kaptunk, az ÚR gyülekezete Krisztus testeként, Isten házaként, az Igazság alapja- és oszlopaként, éppen úgy fog előállni, mint a kezdet kezdetén: azonos prédikációval, ugyanazon tanításokkal, ugyanazzal a víz keresztséggel, ugyanazzal a Szent Szellem keresztségével – minden úgy lesz mint a kezdetben: egy ÚR, egy hit, egy keresztség (Efézus 4). Nem itt egy csoport, ott egy csoport, hanem ahogy az akkor hívőkké lettek voltak, úgy most a végen is minden országban minden városban egy szív és egy lélekké lesznek.

Biztosak vagyunk benne. Maga az ÚR, a Golgotai győző, aki diadalmat aratott és meghódította az ellenség minden hatalmát, nyilvánosan pellengérré állítva őt, előttünk jár (Kol.2:12-15). Ő, aki hatalmas kézzel kivezetett minket, hatalmas kézzel és magasztos karjával be is vezet minket. „*Fölemelte jobbját az Úr, az Úr jobbjá hatalmas tetteket visz véghez /megőrzi a győzelmet!*” (Zsolt.118:15-16). Egy ígéret sem marad beteljesületlenül. Ő, a mi URUNK és Megváltónk nemsokára lezárja az Ő megváltási művét, nekünk pedig megadatott az a kiváltság, hogy részesedhetünk benne.

Meg fogja érni a ráfordítást

Kegyelemből több mint 60 évre visszatekinthetek az Isten országában. 1948 – ban átéltem megtérésemet Krisztushoz és megkaptam üdvbizonyosságot afelől, hogy Istennek egy gyermeke lettem. A további tapasztalatok, amelyekkel a mi hűséges URUNK megajándékozott, tovább haladtam a Jézus Krisztus követésében. Már 1949 –ben részt vettem Hamburgban az ún. nemzetközi pünkösdi konferencián. 1952 –óta pedig rendszeresen prédikáltam.

Az összejöveteleken átélt tapasztalatok és személyes találkozásaim Branham testvérrel, az 1955, 1958 és 1962 –es évek folyamán, mérföldköveket alkottak a szellemi életemben. Ebből a közvetlen összeköttetésből mindmáig 21 levél tanúskodik. Az első 1958, november 11., az utolsó pedig 1965 szeptember 30. származik. Az ő prédikációi által, amelyeket rendszeresen elküldött nekem, egyre mélyebbre lettem vezetve a Szentírásba.

Az elhívásom szövege 1962 április 2 –ből, évek óta szóról szóra közismert mindnyájatok előtt. Az Igét már azelőtt is hirdettem, de attól az időponttól fogva, más városokba kellett mennem. A közvetlen elhívásomat figyelembe véve, városról városra vezettem, és országról országra utaztam, földrésről földrésre repültem, mindenütt hirdetve az Igét, amint az Úr parancsba adott nekem.

Mindazok számára, akik el tudják hinni, még egyszer elmondom tanúbizonyságként, hogy valamennyi élményem, ami valaha említésre került, mind igaz, hasonlóan az is, hogy 1965 december 24. láttam Branham testvért az ő hazaköltözésének pillanatában, amint felvitetett egy felhőn, amely hasonlított az 1963 február 28. megjelent felhőhöz. Ez olyan igaz, mint az élő Isten létezése. Elvégre Elizeus is látta, amint Ilyés felvétetett a mennybe (2.Kir.2). Ebben a látomásban, azt mondtam: „Branham testvér, de hiszen te nem vagy az Ember Fia, miért látlak a felhőn?” Ebben az időpontban még nem tudtam semmit az ő autóbalesetéről, amit 1965 december 18. szenvedett.

Valószínűleg az én szemeim voltak az utolsók, amelyek Branham testvért 1966 április 10. Mr. Coot temetkezési vállalkozó jelenlétében a koporsóban látták. A balesetben súlyosan megsérült arca nyilvánvalóan tökéletesen helyre lett állítva és be lett balzsamozva, szépen nézett ki egy természetes mosollyal.

A temetésre 1966 április 11. húsvét vasárnapján került sor. Nagy volt az elvárás, hogy majd sor kerül az ő feltámadására. Következésképpen késleltetve lett az elföldelés, miközben újra és újra a „Higgyél csak” és „Egy hófehér galamb szárnyain” énekeket énekelték.

Este a temetés után, egyértelműen világossá vált számomra, hogy most eljött az idő, az Isten – adta Ige-üzenetet, az egész világra szétterjeszteni. Úgy amint Branham testvér 1962 december 3. arra utasított, hogy várjak a szellemi táplálék kiosztásával,

amíg meg nem kapom az összest és beteljesedik az idő. Isten eleve elrendelése alapján, most már kivitelezhettem az üdvtörténeti megbízatást.

Így 1966/67-ben összejöveteleket rendeztem és tartottam Nyugat-Európa 25 városában; amelyekre Peary Green reverendást is meghívtam. 1968-tól a Kelet-Európa országait is beutaztam, beleértve Oroszországot is. Más Nemzetek és kontinensek is következtek. Meghívásra Kanadában és az Egyesült Államokban is prédikáltam, majd Latin-Amerikában, Afrikában, Ázsiában, egész Ausztrálián és Új-Zélandián át. 1979-ig már 85 Nemzet között prédikáltam és hirdettem Istennek a végső időre szóló örökérvényű Beszédét, azáltal hogy az Ige-magot vetettem, mint ahogy az Úr maga is tette (Máté 13:37-38; Márk 4:14; Lukács 8:11). Ezek voltak a legáldottabb szolgálati éveim az ÚRNAK. A hűséges Isten kegyelmet adott és áldásával kísért minden egyes útra.

Mindezekben az években itt Krefeldben is mindig áldott összejöveteleink voltak Isten jelenlétében, ahol a Szellem hatalmas működése nyilvánvalóvá lett. 1979 májusában azonban, a sátán el akart engem, a gyülekezetet és az Ő művét pusztítani, de mégis igaznak bizonyult, amit az ÚR az Ő gyülekezetéről mondott: „...és a pokol kapui sem fognak diadalmaskodni rajta” (Máté 16:18b). Azt is amit Péternek mondott személyesen megtapasztalhattam: „*Simon, Simon! Jól vedd tudomásul: ime a Sátán kikért titeket, erőszakot alkalmazni fölöttetek, hogy megrostáljon, mint a búzát: de Én könyörögtem érted, hogy el ne fogvatkozzék a hited: azért, ha majd megtérsz, erősítsd atyádfiait!*” (Lukács 22: 31-32).

Ma visszatekintek a sok évre, és már nem 85 országra mint 1979-ben, hanem 155-re, amelyekben Isten drága Igéjét hirdethettem, az Ő kinyilatkoztatott Beszédét, a rágalmozás és hírnévrontás ellenére, amelyek lépten nyomon kísértek. Jelenleg minden kontinensen több ezer ember hallgatja a televízió kisugárzott heti adások által Istennek Szavát. Az egész nagy világot eléri az Ige, ahol nem személyesen, ott a rádió- és televízió adásokon keresztül, az online átvitek által, irodalom által, a havonta több mint 7500 CD és DVD –kon keresztül, 13 különböző nyelven. Beteljesedik a következő Igevers: „*És ez az Isten országáról szóló Evangélium prédikáltatik az egész világon, bizonyosságul minden népnek*”, és ezzel egy időben kiragadja az Úr az Ő választottait minden szellemi zűrzavarból.

A végén egy kettős visszaszolgáltatásra ill. mindenek helyreállításával, Isten Szellemének a leghatalmasabb mozgalmával, Isten szeretetének valódi beteljesülésére számolunk. Csak tökéletes szeretet fog oda bekerülni: és ez az Isten szeretete, amely kiöntetik a mi szíveinkbe a Szent Szellem által. Csak akkor nyilvánulhat meg személyes életünkben a Szellem kilenc ajándéka (1.Kor.12 és 14) és a Szellem kilenc gyümölcse (Gal.5:22-24) a gyülekezet felépülésére. Isten szeretete, mint ahogy kinyilvánult a golgotai kereszten, egyesíteni fogja egymás között a megváltottakat –mindig a megbocsátással és megbékéléssel. Nem egy különleges felismerés, hanem az Isten szeretete, amely magába foglalja az összes kiválasztottakat, ez a tökéletesség köteléke. Pál apostol a kiválasztottakhoz intézi az Igét és kizárólag csak ezeknél fog

beteljesedni: „*Öltsétek tehát magatokra – mint Istennek választottjai, szentek és szeretettek – a könyörületes szívet, jóságot, alázatot, szelidséget és türelmet; Viseljétek el egymást és bocsátsatok meg egymásnak, ha valakinek panasa volna valaki ellen; ahogyan az ÚR megbocsátott nektek, úgy tegyetek ti is. Mindezek fölé pedig öltsétek fel a szeretetet, mert csak ez a tökéletesség köteleke (amely összefog mindent)*” (Kol.3:12-14).

Isten utolsó működése, összefüggésben fog állani a korai és késői esővel, amely a Jézus Krisztus visszajövetele előtti időre lett megígérve, és az összes igazi hívők, egy szív és egy lélek lesznek: „*Legyetek tehát rendületlenek, szeretett testvéreim, az ÚR visszajöveteléig! Fontoljátok csak meg: Íme, a földművelő várja a föld drága /értékes gyümölcsét, és türtőzteti magát miatta, amíg korai- és késői eső kap.*” (Jak.5:7).

„*.... Jób állhatatos kitartásáról hallottatok, és láttatok, hogyan intézte a sorsát az ÚR; ismerjétek fel ebből, hogy gazdag az ÚR irgalmasság- és könyörületeségben.*” (Jak.5:11).

Hadd legyenek rendületlenül kitartók, úgy amint Jób, héberül: „aki után áskálódnak – az üldözött”, is kitartott, aki az ő nehéz megpróbáltatásai után, Istent sokkal hatalmasabb módon átélte, mint annak előtte. Ne sóhajtozzunk többé egymás ellen, annál inkább maradjunk állhatatosak és rendíthetetlenek az ÚR visszajöveteléig. A hűséges Isten meg fog áldani bennünket, úgy ahogy a Jób esetében példaképpen megtette. Mindazok akik annak előtte félreértették és vádolták őt, ezt követően együtt ültek vele ugyanannál az asztalnál. De hiszen biztosak vagyunk abban, hogy a mi Megváltónk él és a befejezésnél mindent jóvá tesz. Mindazok, akik hűségesek maradtak, és nem hagyták magukat félrevezettetni, meg fogják tapasztalni.

„*Azután újra helyreállította az ÚR Jób boldog állapotát, miután Jób imádkozott a barátaiért; és kétszeresen visszaadta az ÚR Jóbnak mindazt, amije volt azelőtt. Elment hozzá minden férfi- és nőrokona, és minden régi ismerőse, és együtt étkeztek vele házában. Részvétellel vigasztalták azért, hogy olyan sok bajt bocsátott rá az ÚR. Adott neki mindegyik egy darab pénzt és egy aranykarikát.*” (Jób 42:10-11).

A 2012 –es év

A 2012 –es év számomra egy jubileumi év. A visszaemlékezés ama páratlan élményemre 1962 április 2. mindörökké megmarad. Amit parancsban adott nekem az ÚR ama hétfő reggelén, ezelőtt 50 évvel, elvégeztem legjobb tudásom és lelkiismeretem szerint. A következő Igeverseket szeretném igénybe venni az én megbízatásomra vonatkozva:

„*Bizony, bizony mondom néktek: aki akkor, amikor ÉN elküldök valakit, befogadja azt, Engem fogad be; aki pedig Engem befogad, azt fogadja be, aki Engem elküldött*” (János 13:20).

„Emlékezzetek arra az Igére, amelyet Én mondtam nektek: »Nem nagyobb egy szolgálta sem az ő uránál.« Ha engem üldöztek, titeket is üldözni fognak, ha az Én Igémet megtartották, a titeket is meg fogják tartani” (János 15:20).

„...Mert azért jelentem meg neked, hogy szolgálommá tegyelek, hogy tanúbizonyságot tegyél arról, amiket láttál, és arról, amit ezután fogok neked magamról kijelenteni.” (Ap.Csel.26:16).

A 2011 –es év vége és a 2012 –es év kezdete szerfölkött meg lett áldva. Itt a Misszió-Központban több mint ezer testvér- és testvérnő volt összegyűlve, az internet-kapcsolaton, az online megtekintéshez használt készülékek száma elérte a 999 –et, amelynél nagy részt gyülekezetek gyűlnek össze a prédikáció hallgatására. A havonta elküldött hangkazetták-, a CD –k és DVD –ken keresztül, világszerte több tízezer ember van velünk és az Úrral összekötve. Közvetlen megbízatással összhangban, mármost több mint egy fél évszázada hirdetem az Igét és kiosztom a szellemi táplálékot. Az Ő művének bevégzését maga a mi hűséges URUNK és Megváltónk fogja véghezvinni.

A Mózes idejében, elrendelte a jubileumi évet (a szabadulási esztendő, 3.Móz.25). A Lukács 4 –ben az Ézsaiás 61:1-2 –re hivatkozott a mi URUNK, és rámutatott a jubileumi évre – a szabadulás esztendőjére „Az ÚR Szelleme van Énrajtam, mivel felkent Engem, hogy hirdessem a szegényeknek az Evangéliumot; azért küldött el engem, hogy a szabadulást hirdessem a foglyoknak, és a vakoknak szemük megnyílását; hogy szabadon bocsássam a megkínzottakat /az elnyomottakat, és kikiáltsam az ÚR kegyelmes esztendejét” (18-19 –es versek).

Bárcsak megajándékozna az ÚR 2012-ben is egy kegyelmi esztendővel. Mi továbbra is hirdetni fogjuk az örömmüzenetet – a jó hírt az Ő küldötteiként, valamennyi megkötözöttnek és szellemileg fogságban lévőknek a szabadulást, valamennyi szellemi vaknak a szemfényt, hogy látásra juthatnak és hirdetjük mindazt, ami a teljes Evangéliumhoz tartozik, ami a lelket, a szellemet és a testet egyesíti. Mindazok akik visszahúzódtak, meghívjuk ezennel visszatérni. Mi az Isteni Üdv-történelem csúcspontja felé közeledünk. Mihelyt beteljesedik az idő, sor kerül mindenre. Ezzel pedig számolunk a közeljövőkben.

„Az Ő hangja akkor csak a földet rendítette meg; most azonban ezt az Ígéretet adta: »Még egyszer megrendítem nem csak a földet, hanem az eget is.«” (Zsid.12:26).

„...tegyen Ő készségessé titeket minden jóra, akaratának teljesítésére felfegyverezni benneteket és munkálja ki bennünk azt, ami kedves Őelőtte Jézus Krisztus által, akit a dicsőség illet örökkön örökké. Ámen.” (Zsid.13:21).

„Aki győz, annak megadom, hogy velem együtt üljön az Én trónusomon; mint ahogy Én is győztem, és Atyámmal együtt ülök az Ő trónusán.” (Jel.3:21).

A a Közel-Keleti folyamatban lévő tevékenységeknél, elsősorban Izrael és a békefolyamat érdekel bennünket. A Spiegel Online cikke szerint, 2012 január 23. az EU külügyminiszterek kinevezték a német diplomatát, Andreas Reinecke -t, az európai különleges megbízottjának a Közel-Keleti békefolyamat érdekében. Ez időpontig ő volt a Német Állam nagykövete Szíriában. Reinecke –nak az a feladata, hogy az európai Közel-Keleti politikát feltehetően előmozdítsa és az izraelitákat és a palesztinokat visszahozza a tárgyalóasztalhoz. Ő képviseli az EU –t a Közel-Keleti-Kvartett –ben, amelyhez ezen kívül az ENSz, az Egyesült Államok és Oroszország is hozzátartoznak.

További sajtóközlemények tájékoztatnak bennünket arról, hogy mi van tervbe véve Jeruzsálemmel, a Templom-heggyel, és a Sion hegyével. Ennélfogva egy 2012 január 31. cikkre utalunk, „Izrael és a Vatikán jelentős haladásokat értek el”. Ennélfogva a Sion hegyével kapcsolatos tárgyalásokról van szó, ahol a Dávid sírja található, továbbá az épület amelyben az utolsó Úrvacsora és a Szent Szellem kitöltetése zajlott le, amit a Vatikán szuverenitása alá szeretne kapni. Most kilátásba helyeztek neki egy kölcsönbérleti szerződési lehetőséget. A pápai nuncius, Antonio Franco érsek, a „Vatikáni Rádió” szerint ezt mondta egy találkozó után Jeruzsálemben: „Valóban jelentős előrelépések történtek, amelyek reménységet adnak számunkra, rövid időn belül, egy ésszerű megállapodást létre hozni, az egyházi élet működésének összes gyakorlati szempontjából, Izraelben ...”

2012. január 30 –án, beszámolt a „Dómrádió”, a Kölni Érsekség állomási adója, a Vatikán és a Palesztinok közötti tárgyalásokról. Ennélfogva egy alapszerződésről van szó, amely meghatározza a katolikus egyház jogait Kelet-Jeruzsálemben és a palesztin területeken.

Sőt mostanra már, a palesztinok egyetértenek azzal, hogy a Templom-hegy, az iszlám harmadik legszentebb helye, egy vegyes bizottság irányítása alá kerüljön. Minden előkészületi folyamatban van, egy szerződés létrehozása érdekében, amelyet a Biblia Szövetségnek nevez meg: „*És egy erős szövetséget fog kötni a néptömeggel egy hétre, ...*” (Dán.9:27).

1961 augusztus 6. azt mondta Branham testvér, hogy eme Szövetségkötés egyidejűleg a 70 –ik év-hét kezdetével és a menyasszony gyülekezet elragadtatásával kerül sor. Isten megváltási tervének befejeztével a nemzetekből összetevődő gyülekezettel, a kezdetét jelenti az Ő Szövetséges népével, az Izráellel. A legújabb fejleményekből egyre világosabban felismerhetjük, hogy Isten kegyelem ideje a nemzetekkel lejár, ellenben Izrael számára felvirrad. Mi nem állítunk egyszerűen valamit – hanem ez az, amit Isten az Ő Igéjében előre megmondott.

Az egész keresztény világ „az idők jeleiről” beszél. Figyelmünket a Máté 24, a Márk 13, a Lukács 21 és a prófétai Ige-szakaszokra vetjük, hogy szemtanúi lehessünk, hogy hogyan áll elő a negyedik és egyben az utolsó, tudniillik a Római világbirodalom: „...*A negyedik (vad)állat egy negyedik birodalmat jelent, amely a földön lesz, egészen más lesz mint az összes többi birodalom; Az egész földet elnyeli, eltápossa és*

összezúzza. ... Azután a Felséges szent népének lesz odaitélve /alá vették az ég alatt minden ország királyi uralma és hatalmassága és nagysága. Az Ő birodalma örökké tartó uralom lesz, neki szolgál majd, és neki engedelmeskedik minden más hatalom” (Dán.7:23és27).

Bizalmasan egymásunk emlékezetébe idézhetjük: „Mikor pedig látjátok, hogy mindezek kezdenek meglenni, emeljétek fel a ti fejeiteket, mert tudjátok, hogy a ti megváltásotok közel van!”

Mindnyájatok számára kívánom Isten leggazdagabb áldását.
Isten megbízásával munkálkodva

- Egy kép 2012, február 5 –én, a Krefeldi Misszió Központból, Németország.

J. Frank

Megjegyzés: Isten előtti felelőségünk tudatában révén, rendkívülien fontosnak tartjuk az Igeverseket lelkiismeretünk szerint, lehetőleg a legpontosabban a magyar nyelvre lefordítani; felhívjuk tehát az olvasók figyelmét arra, hogy Bibliaforrásként a Hermann Menge fordítását használjuk a Német nyelvből – ez felel meg legjobban a zsidó és görög eredeti kiadásoknak.

Az érdeklődők számára, szívesen rendelkezésre állítunk irodalmat is az alábbi címen:

Azt is hangsúlyozni szeretnénk, hogy az interneten keresztül a havi összejegyzések minden hónap első hétféjétől közvetítve vannak, világszerte látható és hallhatóak tizenkét különböző nyelven: szombat este 19:30 –kor (közép-európai idő), vasárnap reggel 10:00 h (közép-európai idő). A Zürichi összejegyzet Svájcban ugyanúgy elérhető online, minden hónap utolsó vasárnapján 14:00 h (közép-európai idő), a kisugárzás német és francia nyelven történik.

Legyen egy része abból, amit Isten jelen időnkben végez az Ő Üdvterve szerint.

Elérhetőség:
Missionzentrum
P.O. Box 100707
47707 Krefeld
Germany/Németország

Telefon: 02151/545151

Fax: 02151/951293

E-Mail: volksmission@gmx.de vagy

E.Frank@freie-volksmission.de

Homepage /Kezdő oldal: <http://www.freie-volksmission.de>

A sokszorosítás és másolás kimondottan csak beleegyezésünkkel engedélyezett.

Kiadó: Ewald Frank, Misszionárius, Postafiók 100707, 47707 Krefeld, Németország – Deutschland.

